

Telbiye

Telbiye

İhramlı olan kimse şu şekilde telbiye getirir:

“Allahım! Davetine isteyerek uydum, Allahım! Ermine amadeyim. Senin eşin ve ortağın yoktur. Sana yöneldim, hamd senin, nimet senin, mülk senindir. Eşin ve ortağın yoktur.”

İbn-i Ömer’in naklettiği hadis şerifte Peygamber Efendimizin (sallâllahü aleyhi vesellem) telbiyesi böyleydi.

“**Leybeyk Allahümme Lebbeyk**” in manası; buyur Allahım buyur, emrindeyim. Telbiye Allah’ı övmek ve ona şükürü ifade eder. Ayrıca emrine icabet etmeyi, birliğini izhar etmeyi ve ortaklıktan beri olduğunu ifade eder.

Telbiyenin Hükümü

Telbiye sünnettir. Erkek olan kişi sesini yükselterek söylemelidir. Fitne korkusuyla kadın telbiyeyi sessiz getirir.

Telbiyenin yeri ve zamanı

Kişi ihrama girdikten sonra telbiyeye başlar. Yolculukta iken çokça söyler. Söylenecek bir çok yer vardır. Bunlardan bir kısmı şöyle: yüksek bir yere çıkarken, vadiye inerken, Beytullah’ı gördüğünde, Haceru’l-Esvedi selamlarken, hac yaparken bayram günü cemre-i Akabeye taş attığı zaman söylenir.

